

РЕШЕНИЕ

№ 8108

гр. София, 10.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 14.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

като разгледа дело номер **11508** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния и процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл.144, ал.2 и чл.107, ал.4 ДОПК .

Образувано е по жалба на „ТАРО С ТРАНС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище в [населено място], представлявано от Р. Б. – управител чрез адв. А. П. Т. /САК/ със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, офис 208 /сграда на Н., блок „Б“/, срещу Акт за установяване на задължение по декларация - чл.107, ал.3 ДОПК № СОА23-ТД26-1660-/14/15.06.2023г., издаден от старши инспектор Н. А., потвърден с Решение №СФД23-РД28-338/18.09.2023г. на директора на Дирекция "Общински приходи", при Столична община, с който са определени задължения в размер на 11637,31 лв. за данък недвижими имоти /ДНИ/ и такси за битови отпадъци /ТБО/за 2021 г. и 2022 г.

В жалбата и в молбата от 16.05.2024 г. се твърди надплатена стойност на ДНИ, поради нова, по-ниска пазарна оценка на имота от лицензиран оценител, която не е взета предвид от органа и данъкът е начислен върху по-високата предходна стойност. Относно ДНИ, жалбоподателят оспорва начинът на изчисляване на задълженията за ДНИ. Относно дължимите според административния орган суми за ТБО, дружеството оспорва реалността на предоставените услуги, формиращи ТБО, като релелира доводи за липсваща реално извършена услуга по сметоизвозване. Изтъква също, че таксата за ТБО е начислена на база по-високата данъчна стойност на имота, а не на реалната такава, съответна на новата пазарна оценка на имота. Иска се АУЗД да бъде отменен изцяло като неправилен и незаконосъобразен. Претендира разноски.

Ответникът, директорът на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, действащ в качеството на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от ДОПК във вр. чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ, чрез процесуалния си представител, юрк. В., оспорва жалбата. Излага доводи за законосъобразност на АУЗД и законосъобразно начисление на задълженията. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. В писмени бележки също оспорва основателността на жалбата и моли за потвърждение на АУЗД.

Софийска градска прокуратура не участва при разглеждане на дело.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, от фактическа страна намира следното:

През процесния период, 01.11.2021г. – 31.12.2022 г. „ТАРО С ТРАНС“ ЕООД е собственик на недвижим имот – поземлен имот, представляващ земя, находящ се в [населено място], район „В.“, [улица], с идентификатор 68134.2818.220. За същия имот дружеството е подало декларация по чл. 14 от ЗМДТ, като е открита данъчна партия № 7204F170971.

Към 01.11.2021 г. дружеството е декларирано отчетна стойност на имота 906 527,21 лв., а на 21.03.2022 г. с декларация по чл. 14, ал. 1 ЗМДТ извършва корекция, като намалява отчетната стойност на имота, а именно – 388 377,00 лв.

За периода 01.11.2021г. – 31.12.2021 г. са начислени задължения за ДНИ в размер на 283,29 лв., а за периода 01.01.2022 г. - 31.12.2022 г. – в размер на 1699,74 лв.

За периода 01.11.2021г. – 31.12.2021 г. не е подавана декларация по чл. 23 ал. 1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община /НОАМТЦУПСО/, приета с решение № 894 на СОС по протокол № 93/23.11.2006 г. за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се използват през годината. Поради това за този период ТБО е определена в пълен размер.

За периода 01.01.2022 г. - 31.12.2022 г. дружеството е подало декларация по чл. 23 ал. 1 НОАМТЦУПСО, но същата не е процедурирана, поради което ТБО е определена в пълен размер. За определяне на размера на ТБО и за 2021г., и за 2022 г., е взета предвид декларираната отчетна стойност на имота за 2021 г., а именно - 906527,21 лв. Начислени за задължения за ТБО общо за 01.11.2021 – 31.12.2022 г. в размер на 11 637,31 /главница и лихви/.

С писмо рег. № СОА23-ТД26-1660-/9/ от 31.05.2023 г. дружеството е уведомено, че с Определение № 3085/06.04.2023 г. на АССГ е указано образуване на административно производство по чл. 107, ал. 3 ДОПК за установяване на публични общински вземания за ДНИ и за ТБО относно недвижимия имот, находящ се в [населено място], район „В.“, [улица], с идентификатор 68134.2818.220, за периода 01.11.2021 – 31.12.2022 г.

На 15.06.2023г. Н. Н. А., на длъжност старши инспектор в отдел „ОП – Н.-В.“ на Дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столичната община, оправомощена със Заповед № СОА20-РД09-1362/14.02.2020 г. на кмета на Столична община, издава процесния Акт за установяване на задължение по декларация /АУЗД/ № СОА23-ТД26-1660/14/15.06.2023 г., с който за периода от 01.11.2021 – 31.12.2022 г., включително, са установени задължения на „ТАРО С ТРАНС“ ЕООД за ДНИ и ТБО в размер общо на 11637, 31 лв., ведно с дължимата лихва към момента на издаване на АУЗД.

Във връзка със задължението на съда по чл. 168, ал.1 АПК вр с § 2 от ДР на ДОПК, са приети доказателства, във връзка с предоставянето на услугите по чл. 62 и чл. 66, ал. 1 от ЗМДТ, във всичките им компоненти по събиране извозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Сред тях са съответни заповеди на кмета на СО, в изпълнение на чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ, за процесния период - Заповед № СОА20-РД09-2729 от 30.10.2020 г., с която са определени видовете услуги за поддържането на чистотата и границите на районите, в които ще се предоставят на територията на общината; решения на Столичния общински съвет /СОС/, с които е определен размерът на таксата за битови отпадъци за процесния период – Решение № 626 от 17.12.2020 г. и Решение №809/16.12.2021 г. Представени са и хронологични оборотни ведомости като доказателства за извършване на услуги по сметоизвозване, относими към процесния период. За удостоверяване на обстоятелството, че Столична община е извършвала през 2021г. и 2022 г. услугата по третиране на битови отпадъци - Писмо на директора на Столичен инспекторат № ССИ23-ВК08-5312-/1/ от 24.08.2023 г.

От ответника е представен и договорът между СО и консорциум „Т. С. И. 1“ Д. за събиране и транспортиране на битови отпадъци, лятно и зимно почистване на улици и други места за обществено ползване, доказателства за изпълнението му, както и заповеди на кмета на СО за определяне границите на територията на район „В.“, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване, ведно с решенията на СОС за приемане на план-сметка, фактури, констативни протоколи и т.н.

С оглед делегирането на правомощия по реда на чл. 4, ал. 4, във връзка, ал. 3 и чл. 9б ЗМДТ по делото е представена Заповед № СОА20-РД09-1362/14.02.2020 г.

В хода на съдебното производство по делото е изготвена и приета съдебно-икономическа експертиза, касателно относими към определянето на процесните задължения обстоятелства.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: АУЗД № СОА23-ТД26-1660-/14/15.06.2023г, с който на „ТАРО С ТРАНС“ ЕООД са определени задължения за ДНИ и ТБО за периода от 01.11.2021 – 31.12.2022 г., включително, в размер общо на 11637, 31 лв., ведно с дължимата лихва към момента на издаване на АУЗД, е обжалван по административен ред пред директора на дирекция „Общински приходи“ при СО. С решение изх. № СФД23-РД28-338/18.08.2023 г., издадено от Директор на дирекция Общински приходи при СО, съгласно Заповед №СОА20-РД15-16/03,01,2020г. на Кмета на СО, жалбата е отхвърлена като неоснователна от административния орган.

Във връзка с горното, следва извода, че процесният административен акт, е обжалван в предвидения за това срок, пред контролния в йерархията на местната приходна администрация орган по чл. 4, ал. 5 ЗМДТ, който изрично го е потвърдил. Изискването на чл. 107, ал. 4, във връзка чл. 144, ал. 1 от ДОПК - задължително обжалване на акта по административен ред като предпоставка за допустимост на съдебното му оспорване, е спазено. На основание чл.156, ал. 1, изр. първо, във връзка с чл. 144, ал. 1 от ДОПК, актът за установяване на задължението, издаван от орган по приходите, в частта, която не е отменена с решението по чл. 155, може да се обжалва чрез решаващия орган в 14 - дневен срок от получаването на решението. Така постановеният от контролния административен орган резултат и подаването на

жалбата в рамките на предвидения за това преклузивен процесуален срок, от адресата на оспорвания акт, налагат извод за нейната процесуална допустимост.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, счита жалбата за частично основателна.

Предмет на обжалване в настоящето производство е АУЗД № СОА23-ГД26-1660-/14/15.06.2023г., с който за жалбоподателя са установени задължения за ДНИ и ТБО за периода 01.11.2021 – 31.12.2022 г. в размер на 11637,31 лв.

Обжалваният акт за установяване на задължение по декларация е издаден от орган с материална и териториална компетентност, която произтича от цитираната по - горе разпоредба на чл. 4, ал. 3 от ЗМДТ, и се удостоверява от представената по делото заповед СОА20-РД09-1362/14.02.2020г на Кмета на Столична Община, с която е определен като служител на общинската администрация с правата и задълженията на органи по приходите при установяване, обезпечаване и събиране на местните данъци и такси.

В административното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са довели до нарушаване правото на защита на жалбоподателя. Актът е издаден в предвидената от закона писмена форма и от формална страна съдържа всички предвидени реквизити /при съобразяване на мотивите в Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г. ОСГК на ВС/. Посочени са както фактически, така и правни основания за издаването му. Така изложеното съдържание на акта не затруднява възможността на адресата му да разбере основанието, на което е издаден същия и да реализира правото си на защита срещу него.

Доколкото, съгласно чл. 9б, във вр. с чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ, установяването на местните данъци и такси се извършва по реда на ДОПК, то приложим към случая е чл. 107, ал. 1 от ДОПК, регламентиращ, че когато органът по приходите установява размера на дължимо задължение въз основа на подадена от задълженото лице декларация, задължението подлежи на внасяне в срока, предвиден в съответния закон. Приложение намира и ал. 3 на същата норма, предвиждаща, че органът по приходите може да издаде акт за установяване на задължението и служебно, когато задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия. Именно на тази хипотеза се е позовал административният орган, за да издаде служебно АУЗД, с който се установява размера на задължението. Няма спор, че дружеството - жалбоподател не е заплатило задълженията си в срок, поради което АУЗД е бил издаден служебно при наличието на материалноправните предпоставки на закона.

В глава X. от ДОПК са регламентирани способите за установяване на данъци и задължителните осигурителни вноски, като от тях за местните данъци и такси са приложими два способа: предварително установяване, което се осъществява с акт за установяване на задължение по данни от декларация по чл.107 ал.3 от ДОПК и установяване, което се осъществява с ревизионен акт по чл.108 от ДОПК.

Съгласно разпоредбата на чл.107 ал.3 от ДОПК акт за установяване на задължение по декларация се издава по искане на лицето или служебно, при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл.103 от ДОПК, както и когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия. В конкретния случай е безспорно установено, че не е образувано ревизионно производство и жалбоподателят не е платил задължението си за такса битови

отпадъци в срок за периода от 01.11.2021 – 31.12.2022 г., поради което законосъобразно е образувано и проведено административно производство, приключило с издаване на оспорения АУЗД.

Правилата за определяне на ТБО се съдържат в Раздел I "Такса за битови отпадъци" от Глава Трета "Местни такси" от ЗМДТ. Според тези правила, ТБО се заплаща за услугите по а) събирането битовите отпадъци и извозването им, б) обезвреждането на битовите отпадъци в депа или други съоръжения, в) поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места (чл. 62, изр. първо от ЗМДТ в редакция ДВ, бр. 153/1998 г.) и се определя в левове (чл. 67, ал. 1 от ЗМДТ), в годишен размер за всяко населено място, с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план-сметка за всяка от изброените дейности (чл. 66, ал. 1 от ЗМДТ). План-сметката включва необходимите разходи за: осигуряване на съдове за съхраняване на битовите отпадъци (контейнери, кофи и други); събиране на битовите отпадъци и транспортирането им до депата или други инсталации и съоръжения за обезвреждането им; проучване, проектиране, изграждане, поддържане, експлоатация, закриване и мониторинг на депата за битови отпадъци или други инсталации или съоръжения за обезвреждане, рециклиране и оползотворяване на битови отпадъци, вкл. отчисленията по Закона за управление на отпадъците; почистване на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места, предназначени за обществено ползване (чл. 66, ал. 1 ЗМДТ).

Съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 1 от ЗМДТ, данъчно задължени лица са собствениците на облагаемите с данък недвижими имоти. Съгласно чл. 64, вр. чл. 11, ал. 1 от ЗМДТ, такса битови отпадъци се заплаща от данъчнозадължените лица - собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти. Тези разпоредби и с оглед представения нотариален акт за собственост, по недвусмислен начин определят именно оспорващия като данъчнозадължено лице за процесния имот, защото именно той се явява негов собственик. Разпоредбата на чл. 11, ал. 3 от ЗМДТ, допуска единствено при учредено право на ползване и при концесия, данъчнозадължени лица да са ползвателят, съответно концесионерът на имота.

Между страните не е спорно, че жалбоподателят е собственик на декларирания недвижим имот, поземлен имот, представляващ земя, находящ се в [населено място], район „В.“, [улица], с идентификатор 68134.2818.220.

Спорно е обстоятелството, предоставени ли са реално услуги по:

1. събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране;
2. третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации;
3. поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината.

Във връзка със спорния по делото въпрос, е допусната до изслушване съдебно-счетоводна експертиза. Заключение на същата е прието от съда и не е оспорено от страните по делото. Вещото лице е извършило проверка на всички документи, приложени по делото, както и на тези, представени от Столична община и въз основа на тях е дал заключение, че видно от Заповед № СОА21-РД09-1446/ 29.10.2021 на кмета на Столична община, процесният имот попада в границите, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване.

На въпроса „Налице ли е реално извършена услуга по сметоизвозване и сметосъбиране, поддържане на чистота на териториите за обществено ползване и

обезвреждане на битови отпадъци за процесния имот, кога е започнало извършването на услугата, ако такава е извършвана и въз основа на какви документи“, експертът е дал заключение, че „Съгласно представения Констативен протокол № КП-23-0000436 съставен между Столична община, Столичен инспекторат и „Таро С Транс“ ЕООД от 16.02.2023 г. Реално извършването на услуга по светоизвозване и сметосъбиране, поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване и обезвреждане на битови отпадъци за процесния имот е започнало от 2023 г., като е посочен административния адрес на имота, а именно [улица]“.

По въпроса „След като прегледа оперативните планове за дейностите по почистване лятно и зимно време, за процесния период от 01.11.2021 - 31.12.2022 г. за процесния имот, видно ли е до адреса на имота да е разположен съд за битови отпадъци, каква е кратността на извозване на общо основание, коя е почистващата фирма обслужваща процесния район? С оглед установяване на реалност на услугите по сметоизвозване и сметосъбиране, както и датата, от която същите са започнали, както и услугите по обезвреждане на битови отпадъци, извършвани ли са реално услуги по договор с почистваща фирма, обобщени ли са в констативни протоколи, фактури, има ли ежедневни протоколи за услуги за сметосъбиране и сметоизвозване, касаещи ревизирия период, съответно установяващи направените от Столична община разходи във връзка с предоставянето на услугите по чл. 62 от ЗМДТ в пълния им договорен обем“, вещото лице е установило, че в периода 01.11.2021 - 31.12.2022 г. Столична община е имала сключен договор с Д. „Т. С. И. Р“ с предмет „Събиране и транспортиране на отпадъци, почистване и поддържане на улици и места за обществено ползване на територията на Столична община“, обособена позиция № 5: Пета зона - райони „Б.“, „В.“, „Нови Искър“ - договора е сключен на 02.03.2020 г. и е със срок 5 години. По отношение на извършваните дейности от Д. „Т. С. И. Р“ са изготвяни ежедневни констативни протоколи, ежемесечни актове за установяване на извършените работи, като след приемането им от двете страни са били издавани фактури, които касаят изпълнението на дейностите за всеки един от районите по договора - „Б.“, „В.“, „Нови Искър“. Издаваните фактури са осчетоводени по надлежния ред в счетоводството на Столична община, като плащането по тях е извършвано в рамките на месеца, в който е издадена фактурата между 23 - 25то число.

По представените маршрути и графици вещото лице установява, че за периода 2021 - 2022 г. няма включено сметопочистване и сметоизвозване на съдове за битови отпадъци, находящи се на адрес - [улица], където е административния адрес на процесния имот, собственост на „Таро С транс“ ЕООД.

Такса битови отпадъци (ТБО) е съвкупност от три услуги - сметосъбиране

и сметоизвозване, поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване и обезвреждане на битови отпадъци. Тези услуги имат различно предназначение и задължението за заплащане на такса за тяхното ползване възниква при различни предпоставки.

За да възникне задължение за такса за сметосъбиране и сметоизвозване е необходимо да са изпълнени кумулативно следните предпоставки: правният субект да е лице по чл. 64, ал. 1 ЗМДТ; услугата да е посочена като предоставяна от общината в заповедта на кмета по чл. 63, ал. 2 ЗМДТ; имотът на правния субект да попада в границите на районите, в които общината е декларирала, че ще предоставя услугата; общинският съвет да е определил размера на таксата за услугата; услугата фактически да е предоставяна на правния субект.

Процесуалният представител на „ТАРО С ТРАНС“ ЕООД, твърди, че липсва реално извършена услуга по сметоизвозване, доколкото кофа за сметосъбиране е предоставена на дружеството едва на 16.01.2023 г., видно от констативен протокол от същата дата.

В тази връзка, съдът следва да посочи, че не са събрани доказателства в подкрепа на твърденията на административния орган и неговият процесуален представител, че е извършено предоставяне на посочената обществена услуга по отношение на имота на имота на „ТАРО С ТРАНС“ ЕООД. Наличието на приложени по делото фактури и други счетоводни документи, не доказват фактическото престирание на услугата и не могат да обусловят дължимост на таксата за нея. С оглед горесцитираната нормативна уредба, такса за организирано сметоизвозване и сметосъбиране не се дължи, следствие на което в тази част жалбата следва да бъде уважена.

Относно услугата „поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване“ приложимата нормативна уредба и трайната съдебна практика по разпоредбата на чл. 71, т. 3 в ред. преди изм. с ДВ бр.88 от 3 Ноември 2017 г. мотивират еднозначния извод, че ТБО за нея се дължи, доколкото се предоставя от общината, и има за цел да гарантира приети от държавата и обществото стандарти на поддържане на териториите за обществено ползване, необходими за съвместното съжителство в рамките на съответната територия. Тя включва поддържане на чистотата на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места и селищните образувания в общината, предназначени за обществено ползване (по аргумент от чл. 66, ал. 1, т. 4 от ЗМДТ). Таксата се дължи за извършени дейности на териториите за обществено ползване в населеното място, а не конкретно на територията на имота или в непосредствена близост до него.

Отново, за да е дължима таксата, е необходимо също така общината фактически да е предоставяла услугата - чл. 71, т. 2 ЗМДТ, а това релевантно обстоятелство не е установено по делото.

Напротив, вещото лице е дало заключение, че реално извършването на услуга и по трите компонента на ТБО - сметоизвозване и сметосъбиране, поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване и обезвреждане на битови отпадъци за процесния имот е започнало от 2023 г. Тоест за процесния период, 01.11.2021 – 31.12.2022 г., такава услуга не е предоставена на дружеството – жалбоподател.

В частта за платения ДНИ за 2021 г. и 2022г., досежно твърденията на касатора за надплатена стойност за 2022 г. поради декларирана на 21.03.2022 г. нова, по-ниска отчетна стойност на имота, на базата на представената нова пазарна оценка от лицензиран оценител, съдът намира следното:

След придобиването от дружеството на процесния имот на 23.11.2021 г., от същото на 21.03.2022 г. е подадена коригираща декларация по чл. 14 ЗДМТ относно размера на отчетната стойност, който е променен от 906 527,21 лв. на 388 377,00 лв. Административният орган не е процедирал тази декларация, тъй като същата е подадена извън 2-месечния срок по чл. 14, ал. 5 ЗМДТ. По тази причина данъкът за 2022 г. е начислен върху отчетната стойност към дата на придобиване на имота, а именно - 906 527,21 лв. Във връзка с гореизложеното, съдът кредитира изцяло аргументите на административния орган в тази посока и счита доводите на касатора за неоснователни, касателно ДНИ.

Предвид всичко гореизложено настоящият съдебен състав намира, че оспорваният АУЗД следва да бъде отменен в частта относно установени задължения за ТБО по отношение на услугите по сметоизвозване и сметосъбиране, поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване и обезвреждане на битови отпадъци за процесния имот, и да бъде потвърден в частта относно размера на начисления и платен ДНИ за 2021 г. и 2022 г.

Общо незаконосъобразно начислени задължения за ТБО с оспорвания акт са в размер на 11637,31 лв.

В този смисъл, актът като незаконосъобразен, издаден в противоречие с материалния закон, следва да бъде частично отменен, в частта за таксата за ТБО, която не е платена към настоящия момент от „Таро С Транс“ ЕООД.

Актът следва да бъде потвърден в частта за ДНИ за 2021 и 2022 г., който е вече платен от касатора и поради това тази сума не се включва в размера на материалния интерес.

При този изход на делото на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК на „ТАРО С ТРАНС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] се следват направените по делото разноски. При направено възражение за прекомерност от ответната страна, следва да се присъдят разноски, както следва: в размер на претендираните 1200 лв. за адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред настоящата инстанция, държавна такса в размер на 50 лв, депозити за вещо лице в размер на 620 лв, общо: 1870 лв.

Искането за адвокатско възнаграждение за представителство в хода на административното производство съдът следва да остави без уважение, тъй като е недопустимо разглеждането му в настоящото производство и и подобна претенция следва да бъде направена в отделно, гражданско производство.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на „ТАРО С ТРАНС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] Акт за установяване на задължение по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № СОА23-ТД26-1660/14/15.06.2023г., издаден от старши инспектор Н. А., потвърден с Решение №СФД23-РД28-338/18.09.2023г. на директора на Дирекция "Общински приходи", при Столична община, в частта, с която са установени публични общински вземания за такса за битови отпадъци /ТБО/ общо в размер на 11637,31 лв., от които 10 576,15лв главница и 1 061,16лв лихви, изчислени към 15.06.2023г, за периода 01.11.2021г. – 31.12.2022 г.

ПОТВЪРЖДАВА Акт за установяване на задължение по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № СОА23-ТД26-1660-/14/15.06.2023г. в останалата част.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „ТАРО С ТРАНС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] сумата 1870 лв. (хиляда осемстотин и седемдесет лева), представляваща направени по делото разноски.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: